

Témák szerinti osztályozása mondatoknak, bekezdéseknek

Isten munkája:

Mit tett Krisztus értünk:

- 284.o. 1.b. 2-3.m: "Krisztus megmutatta az utat. Emberi testet vett magára, és ebben az emberi testben bizonyította Isten hatalmát."

Krisztus, mint példakép:

- 284.o. 1.b. 4.m: "Az embereknek követniük kell példáját; bizonyítaniuk, hogy amit Isten cselekedett Krisztusban, minden emberi lényben elvégezheti, aki önmagát alárendeli Neki."
- 294.o. 2.b. 1-6. m.: "Amikor Krisztus meghalt a kereszten, saját életében bizonyította, hogy lehetséges megtartani a törvényt. Sátánnak nem sikerült bűnbe vinni Őt. Meglehet, nem is igen várta, hogy ez sikerülhet. Hanem csak egyszer sikerült volna rávennie Krisztust arra, hogy éljen isteni hatalmával. Önmaga megmentése érdekében, máris sokra jutott volna! Ha Krisztus így tett volna, Sátán máris azt állíthatta volna, hogy ez érvénytelenné teszi a bizonyítást, amit Isten elgondolt, nevezetesen, hogy az embernek lehetséges megtartani a törvényt. S merthogy lehetséges, Sátán vereséget szenvedett."

Isten tesz minket tökéletessé:

- 284.o. 1.b. 4.m: "Az embereknek követniük kell példáját; bizonyítaniuk, hogy amit Isten cselekedett Krisztusban, minden emberi lényben elvégezheti, aki önmagát alárendeli Neki."
- 287.o. 2.b.: "Ekképpen lesz ez majd a földön élő emberek utolsó nemzedékével. Isten rajtuk keresztül fogja majd végleg bebizonyítani, mit végezhet el Ő az emberben. Fogja a gyengék között is a leggyengébbet, aki viseli atyái vétkeit is, és benne fogja bebizonyítani Isten az Ő hatalmát. Minden kísértésnek ki lesznek téve, de nem fognak engedni. Nyilvánvalóvá teszik, hogy lehet bűn nélkül élni. Ez az a bizonyítás, amire a világ várt, s amire Isten is készült. Mindenki számára egyértelmű lesz, hogy az evangélium valóban a legvégsőkéig meg tud menteni. Isten igaznak találta az Ő szavaiban."
- 288.o. 3.b. u. két m: "Istennek az utolsó napokban is lesz maradéka, egy „kicsiny nyáj”, amelyben, és amely által Isten a világegyetem előtt is ki fogja nyilvánítani szeretetét, hatalmát, igazságát. Ez lesz – Krisztus földi körülmények között tanúsított istenfélő élete, valamint páratlan Golgotai áldozata mellett – minden korok legelsőbb és legmeggyőzőbb bizonyítása arról, hogy mit végezhet el Isten az emberben."
- 296.o.u.b.: "Amikor Isten megparancsolja az embernek az Ő törvényének megtartását, ez nem azt a célt szolgálja, hogy csupán egy kevés ember legyen képes rá, amennyi éppen elegendő annak bizonyítására, hogy megtartható. Nem állna összhangban Isten jellemével, ha erős akaratú és pompás nevelésben részesült emberek szemelne ki, és rajtuk keresztül mutatná be, mit tud elvégezni az emberben. Sokkal inkább összhangban van a tervével, hogy kíváncsainak a leggyengébb is megfelelhessen úgy, hogy soha senki ne mondhatta, Isten olyasmit kér, amit csak kevesen vihetnek végbe. Ezért tartogatta Isten a leghatalmasabb bizonyítást az utolsó nemzedéknek. E nemzedék magán viseli a felhalmozódott bűn következményeit. Ha valaki gyenge, hát ők azok! Ha valaki szenved az öröklött hajlamoktól, hát ők szenvednek! Ha valakinek mentségül szolgálhatna bármiféle erőtlenség, azok ők! Ha

viszont ők megtartják a parancsolatokat, akkor senkinek, semelyik nemzedékből nem lehet mentsége, ha nem cselekszik ő is így!"

- 301.o.u.b.: "Isten készen áll a kihívás elfogadására. Eddig az alkalmas pillanatra várt. A döntő bemutatást a végső küzdelem idejére tartogatta. Az utolsó nemzedékből fogja elhívni az Ő választottait. Nem az erőseket és a hatalmasakat, nem a tisztelteket és gazdagokat, nem a bölceket és a kiművelteket, hanem egyszerű, hétköznapi embereket választ el, hogy rajtuk keresztül és általuk elvégezze bizonyítását. Sátán azt állította, hogy akik a múltban Istent szolgálták, ezt afféle zsoldosként tették, és Isten elkényeztette őket, s hogy ő, Sátán, nem férközhetett a közelükbe. Ha engedélyt kapna arra, hogy kikényszerítse akaratát, ők is alulmaradnának. A vád szerint azonban Isten fél kiszolgáltatni őket. „Adj nekem egy valódi esélyt – mondja Sátán, és én fogok győzni!”"

Isten hatalma:

- 284.o. 1.b. 2-3.m: "Krisztus megmutatta az utat. Emberi testet vett magára, és ebben az emberi testben bizonyította Isten hatalmát."
- 288.o. 4.b.: "A földön élő emberek legutolsó nemzedékében nyilatkozik meg teljességgel Isten hatalma a megszentelődésre. E hatalom megnyilvánulása Isten igazolása lesz. Tisztázni fogja Őt minden vád alól, amit Sátán vet ellene. Az utolsó nemzedék idején Isten igazságossága nyilvánvalóvá lesz, Sátán pedig vereséget szenved."

Ő vezeti az utolsó nemzedéket, mint népet, és annak tagjait:

- 284.o. 1.b. 7-9.m: "Isten be fogja teljesíteni a tervét. Bebizonyítja Önmagáról, hogy igaz, Sátánról pedig, hogy hazug. Kormányzása igazolást nyer."

Isten támogatása a nyomorúságban:

303.o. 1.b.: "Szent angyalok vigyáznak reájuk. Isten gondoskodik számukra menedékről ellenségeik elől; Ő gondoskodik a táplálékukról; megoltalmazza őket a pusztulástól, és kegyelemmel és erővel tölti be őket a szent életre (lásd 91. zsoltár!)."

Ember munkája, feladata:

- 284.o. 1.b. 4.m: "Az embereknek követniük kell példáját; bizonyítaniuk, hogy amit Isten cselekedett Krisztusban, minden emberi lényben elvégezheti, aki önmagát alárendeli Neki."
 - 305.o. 2.-3.b.: "Csodálatos kiváltsággal magasztalta fel Isten e népet, hiszen bizonyágtevésünk által nekünk is részünk lehet Isten nevének tisztázásában. Csodálatos, hogy megadatik számunkra az Ő nevéből való bizonyágtétel. Nem felejthetjük el ugyanakkor, hogy nem egyszerűen szavakról, hanem az életről teszünk bizonyágot. „Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága” (Ján 1:4). „Az élet volt a világosság.” Így volt ez Krisztusnál is, így kell lennie nálunk is. Életünknek világosságnak kell lennie, amiképpen az Övé is az volt. Átadni a világosságot az embereknek többet jelent, mint kezükbe nyomni egy traktátot. Az életünk az a bizonyos világosság. Ahogyan élünk, világosságot árasztunk másokra. Élet nélkül, ha nem élünk a világosságban, szavaink magukra maradnak. De amint életünk világossággá válik, szavaink hatásossá válnak. Az életünknek kell bizonyágot tennie Istenről. Isten egyháza bárcsak értékelné a neki adatott magasztos kiváltságot! „Ti vagytok az én tanuim...” (Ésa 43:10). Nem lehet „idegen isten köztetek, és ti vagytok az én tanuim, így szól az Úr, hogy én Isten vagyok” (12. vers). Bár valóban tanúk lennénk, akik bizonyágot tesznek arról, mit tett Isten értünk!"
-

Isten és ember együtt munkálkodása:

- 284.o. 1.b. 4.m: "Az embereknek követniük kell példáját; bizonyítaniuk, hogy amit Isten cselekedett Krisztusban, minden emberi lényben elvégezheti, aki önmagát alárendeli Neki."
- 287.o.1.b: "Amikor a mű bevégeztetik, amikor győzelmet arat a büszkeség, a becsvágy, a világ szeretete – tehát minden gonosz – felett, akkor készült el az elváltozásra." "Minden kísértést legyőzött." "Isten bevégezte benne a munkáját. Annak bizonyítása, hogy Isten mit tud elvégezni az emberben, immár teljes."

Isten ígéjének a szerepe:

Az evangélium (ami Isten műve) hatása, műve:

- 284.o. 1.b. 1.m: "Hogy pedig az evangélium mit művelhet az emberiség életében és az emberiségért, annak döntő bizonyítása, még a jövő dolga."
- 286.o. 2.b.: "Ekkor megismeri az evangéliumot. Valaki prédikál neki a jó hírről. Lehetnek a bűnei olyanok, mint a skarlát, olyan fehérek lesznek, mint a hó; lehetnek vörösek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gypjű. Mindenre bocsánatot nyert! Övé az üdvösség! Milyen csodálatos szabadulás! Elméje megnyugszik. Lelkiismerete nem gyötri tovább. Bocsánatban részesült, bűnei a tenger mélységébe vettettek. Szíve túlrad Isten dicséretével az Ő kegyelméért és az iránta való jóságáért."
- 286.o. 3.b. u.m. "A világ annak kinyilvánítására vár, hogy az evangélium mit végezhet el az emberért."
- 287.o. 2.b. u. két m. "Mindenki számára egyértelmű lesz, hogy az evangélium valóban a legvégsőig meg tud menteni. Isten igaznak találta az Ő szavaiban."

UNT-vel kapcsolatos ígék a Szentírásból:

- 284.o. 1.b. 5.m: "A világ várva várja e bizonyítást (**Róm 8:19**)."
- 295.o. 1.b.: "Sátán azonban nem adta fel. A Krisztussal való küzdelmében ugyan alulmaradt, az emberrel szemben viszont talán sikerrel jár. Elment azért, hogy „hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és a kiknél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele” (**Jel 12:17**). Ha le tudná győzni őket, talán nem ő maradna alul."
- 295.o. 2.b.: "...Joggal kiálthat fel a halandó: „...És ezekre kicsoda alkalmas?” (**2Kor 2:16**)"
- 295.o. 3.b.: "...Hol vannak azok, akik megtartják a parancsolatot?”, Isten nyugodtan feleli: „Itt vannak.” „...itt, a kik megtartják Isten parancsolatait és a Jézus hitét” (**Jel 14:12**)."
- 303.o. 1.b.: "Noha Krisztus befejezte már közbenjárását, a szentek ennek ellenére is Isten szeretetének és törődésének tárgyai. Szent angyalok vigyáznak rájuk. Isten gondoskodik számukra menedékről ellenségeik elől; Ő gondoskodik a táplálékukról; megoltalmazza őket a pusztulástól, és kegyelemmel és erővel tölti be őket a szent életre (lásd **91. zsoltár**!). Ezzel együtt még mindig a világban élnek, kísértésekkel, szorongatásokkal, zaklatásokkal."
- 304.o. 2.b.u.m.: "Eltűrik az éhséget és a szomjúságot is, de most „nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség: Mert a Bárány, a ki a királyiszeknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet” (**Jel 7:16-17**). „Ezek ... követik a Bárányt, valahová megy” (**Jel 14:4**)."
- 306.o. 1.b.: "A mennyei szentély megtisztítása összekapcsolódik Isten földi népének megtisztításával. Mennyire fontos tehát, hogy Isten népe szent és feltél nélkül való legyen! Minden bűnnek ki kell égnie belőlük, hogy képesek legyenek kiállni a szent Isten tekintetét, és együtt élni a megemésztlő tőzzel. „Halljátok meg távol valók, a mit cselekedtem, és

tudjátok meg közel valók az én hatalmam! Megrettentek a bűnösök Sionban, félelem fogja el a gazokat: ki lakhatik közülünk megemészthő tűzzel, ki lakhatik közülünk örök hősséggel? A ki igazságban jár és egyenesen beszél, a ki megveti a zsarolt nyereséget, a ki kezeit rázván, nem vesz ajándékot, a ki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon, és szemeit befogja, hogy gonoszt ne lásson: Az magasságban lakozik, kőszálak csúcsa a bástyája, kenyerét megkapja, vize el nem fogy" (**Ésa 33:13-16**)."

A Biblia szentségre tanít

- 285.o. 1.b. egésze (ahol a szentség, mint görög szó jelentéséről is ír), melyből az igék: „Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére” (**1Thessz 5:23**). „Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, a mely nélkül senki sem látja meg az Urat” (**Zsid 12:14**). „Mert ez az Isten akaratja, a ti szentté lételetek...” (**1Thessz 4:3**).
- **Jel 7:14** És mondék neki: Uram, te tudod. És monda nekem: Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében.
- 286.o. 4.b. 1-2.m: "A Biblia a folyamatot és a kész művet egyaránt megszentelődésnek nevezi. Ez okból az „atyafiakat” szentnek és megszentelteknek mondja, jóllehet nem jutottak el még a tökéletességre (**1Kor 1:2; 2Kor 1:1; Zsid 3:1**).": **1Kor 1:2** "Az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek, mindazokkal egybe, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magukén és a miénken:" **2Kor 1:1** "Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából, és Timótheus az atyafi, az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, mindama szentekkel egybe, akik egész Akháájában vannak:" **Zsid 3:1** "Annak okáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek, a mi vallásunknak apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra,"
- 288.o. 1.b. u.m: **Jel 14:12** "megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!"

Ki mit és mikor bizonyít(hat)?:

- 284.o. 1.b. 1.m: "Hogy pedig az evangélium mit művelhet az emberiség életében és az emberiségért, annak döntő bizonyítása, még a jövő dolga."
- 284.o. 1.b. 2-3.m: "Krisztus megmutatta az utat. Emberi testet vett magára, és ebben az emberi testben bizonyította Isten hatalmát."
- 284.o. 1.b. 4.m: "Az embereknek követniük kell példáját; bizonyítaniuk, hogy amit Isten cselekedett Krisztusban, minden emberi lényben elvégezheti, aki önmagát alárendeli Neki."
- 284.o. 1.b. 5.m: "A világ várva várja e bizonyítást (Róm 8:19)."
- 284.o. 1.b. 7-9.m: "Isten be fogja teljesíteni a tervét. Bebizonyítja Önmagáról, hogy igaz, Sátánról pedig, hogy hazug. Kormányzása igazolást nyer."
- 287.o. 1.b: "Amikor a mű bevégeztetik, amikor győzelmet arat a büszkeség, a becsvágy, a világ szeretete – tehát minden gonosz – felett, akkor készült el az elválózásra." "Minden kísértést legyőzött." "Isten bevégezte benne a munkáját. Annak bizonyítása, hogy Isten mit tud elvégezni az emberben, immár teljes."
- 287.o. 2.b.: "Nyilvánvalóvá teszik, hogy lehet bűn nélkül élni. Ez az a bizonyítás, amire a világ várt, s amire Isten is készült."
- 287.o. 3.b. 1-2. m: "A küzdelem utolsó szakasza hozza el a végső próbát. Ez viszont csupán bizonyítani fogja az angyalok és a világ előtt, hogy a gonosz semmilyen munkája nem tudja megrendíteni Isten választottait."
- 288.o. 3.b. u. két m.: "Istennek az utolsó napokban is lesz maradéka, egy „kicsiny nyáj”, amelyben, és amely által Isten a világegyetem előtt is ki fogja nyilvánítani szeretetét, hatalmát, igazságát. Ez lesz – Krisztus földi körülmények között tanúsított istenfélő élete,

valamint páratlan Golgotai áldozata mellett – minden korok legelsőprőbb és legmeggyőzőbb bizonyítása arról, hogy mit végezhet el Isten az emberben."

- 288.o. 4.b.: "A földön élő emberek legutolsó nemzedékében nyilatkozik meg teljességgel Isten hatalma a megszentelődésre. E hatalom megnyilvánulása Isten igazolása lesz. Tisztázni fogja Őt minden vád alól, amit Sátán vet ellene. Az utolsó nemzedék idején Isten igazságossága nyilvánvalóvá lesz, Sátán pedig vereséget szenved."
- 294.o. 2.b. 1-6. m.: "Amikor Krisztus meghalt a kereszten, saját életében bizonyította, hogy lehetséges megtartani a törvényt. Sátánnak nem sikerült bűnbe vinni Őt. Meglehet, nem is igen várta, hogy ez sikerülhet. Hanem csak egyszer sikerült volna rávennie Krisztust arra, hogy éljen isteni hatalmával. Önmaga megmentése érdekében, máris sokra jutott volna! Ha Krisztus így tett volna, Sátán máris azt állíthatta volna, hogy ez érvénytelenné teszi a bizonyítást, amit Isten elgondolt, nevezetesen, hogy az embernek lehetséges megtartani a törvényt. S merthogy lehetséges, Sátán vereséget szenvedett."
- 295.o.-tól kezdődő "Isten bizonyítási eljárása" című fejezet 1.2. b.: "Az Isten által elgondolt bizonyítás – az utolsó földi nemzedékkel – mind az embereknek, mind Istennek igen jelentős. Valóban megtartható Isten törvénye? Lényeges kérdés. Sokan tagadják, hogy megtartható, mások nyelvüket felvágva állítják, hogy igen, megtartható. Amikor a parancsolat megtartásának egész kérdéskörét fontolóra vesszük, a feladat hatalmas. Isten törvénye végtelenül tág, magában foglalja a szív gondolatait és szándékát is. Az indítékokat és a tetteket egyaránt megítéli, miképpen nemcsak a szavakat, hanem a gondolatokat is. A parancsolat megtartása teljes megszentelődést, szent életet, a jó iránti tántoríthatatlan hűséget, a bűnnel való teljes szakítást, továbbá bűn feletti győzelmet jelent. Joggal kiálthat fel a halandó: „...És ezekre kicsoda alkalmas?” (2Kor 2:16) Mégis e törvénytartó nép felmutatása a feladat, amit Isten maga elé tűzött, s amelynek a beteljesítésére vár. Amikor Sátán ezen állítással és kihívással áll elő: „Senki nem képes megtartani a törvényt. Ez lehetetlen. Ha van valaki, aki meg tudja tartani vagy meg tudta tartani, mutasd meg nekem őket! Hol vannak azok, akik megtartják a parancsolatot?”, Isten nyugodtan feleli: „Itt vannak.” „...itt, a kik megtartják Isten parancsolatait és a Jézus hitét” (Jel 14:12)."
- 296.o.u.b.: "Amikor Isten megparancsolja az embernek az Ő törvényének megtartását, ez nem azt a célt szolgálja, hogy csupán egy kevés ember legyen képes rá, amennyi éppen elegendő annak bizonyítására, hogy megtartható. Nem állna összhangban Isten jellemével, ha erős akaratú és pompás nevelésben részesült embereket szemelne ki, és rajtuk keresztül mutatná be, mit tud elvégezni az emberben. Sokkal inkább összhangban van a tervével, hogy kíváncsainak a leggyengébb is megfelelhessen úgy, hogy soha senki ne mondhasa, Isten olyasmit kér, amit csak kevesen vihetnek végbe. Ezért tartogatta Isten a leghatalmasabb bizonyítást az utolsó nemzedéknek. E nemzedék magán viseli a felhalmozódott bűn következményeit. Ha valaki gyenge, hát ők azok! Ha valaki szenved az öröklött hajlamoktól, hát ők szenvednek! Ha valakinek mentségül szolgálhatna bármiféle erőtlenség, azok ők! Ha viszont ők megtartják a parancsolatokat, akkor senkinek, semelyik nemzedékből nem lehet mentsége, ha nem cselekszik ő is így!"
- 301.o.u.b.: "Nem az erőseket és a hatalmasakat, nem a tisztelteket és gazdagokat, nem a bölcseket és a kiművelteket, hanem egyszerű, hétköznapi embereket választ el, hogy rajtuk keresztül és általuk elvégezze bizonyítását."
- 303.o.2.b.: "És lám, Isten a gyengék leggyengébbikén keresztül bizonyítja, hogy nincs – mint ahogy soha nem is volt – mentség a bűnre. Ha az utolsó nemzedék idején élő emberek sikeresen vissza tudták verni Sátán támadását, ha képesek voltak erre annak ellenére, hogy az esélyek nem mellettük szóltak, és a szentély is bezárult, milyen mentsége lehet az embernek a vétkezésre?"
- 303.o.u.b.: "Az utolsó nemzedék idején Isten végső bizonyosságát fogja adni annak, hogy az emberek képesek megtartani Isten törvényét, s hogy képesek bűn nélkül élni. Isten semmit nem hagyott elvégeztetlenül a bizonyítás teljessé tétele érdekében. Sátánnak egyetlen korlátozása volt csupán: nem ölhetette meg Isten szentjeit. Megkísértette, zaklathatta,

fenyegethette őket, és ő ki is tett magáért. Mégsem járt sikerrel. Nem tudta vétkezésre bírni őket. Kiállták a próbát, és Isten reájuk helyezi pecsétjét."

Mi történik / mi jelentősége van, miután Isten népe bizonyította Isten hatalmát

- 284.o. 1.b. 6.m: "Amikor ez elvégeztetik, eljön a vég."
- 284.o. 1.b. 7-9.m: "Isten be fogja teljesíteni a tervét. Bebizonyítja Önmagáról, hogy igaz, Sátánról pedig, hogy hazug. Kormányzása igazolást nyer."
- 287.o. 1.b: az ember elkészült az elváltozásra: "Az ember megtérésének pillanatában kezdődik, és egész életén át tart. Minden egyes győzelem siettet a folyamatot. Nemigen van olyan keresztény, aki nem kerekedett fölébe valamilyen bűnnek, ami korábban felettébb bosszantotta és legyőzte őt. Sok olyan ember, aki korábban a dohányzás rabja volt, győzelmet aratott e szokás felett, és örvendezik a győzelmének. A dohányzás nem kísértés többé számára. Ez többé nem gyakorol reá vonzást. Övé a győzelem. Ezen a ponton ő már megszentelt. Amiképpen győzelmet aratott egy adott megrögzöttség felett, úgy kell győznie minden bűn felett. Amikor a mű bevégeztetik, amikor győzelmet arat a büszkeség, a becsvágy, a világ szeretete – tehát minden gonosz – felett, akkor készült el az elváltozásra. Minden egyes ponton megpróbáltatott. Hiába közelített hozzá a gonosz, nem talált benne semmit. Sátán nem tudja többé kísérteni. Minden kísértést legyőzött. Úgy áll Isten királyi széke előtt, hogy nincsen rajta semmi folt. Krisztus reá helyezi pecsétjét. Ép és sértetlen. Isten bevégezte benne a munkáját. Annak bizonyítása, hogy Isten mit tud elvégezni az emberben, immár teljes."
- 287.o. 2.b. u.m.: "Isten igaznak találta az Ő szavaiban."
- 288.o. 4.b. u. két m.: "Tisztázni fogja Őt minden vád alól, amit Sátán vet ellene. Az utolsó nemzedék idején Isten igazságossága nyilvánvalóvá lesz, Sátán pedig vereséget szenved."
- 295.o.u.b.: "Mégis e törvénytartó nép felmutatása a feladat, amit Isten maga elé tűzött, s amelynek a beteljesítésére vár. Amikor Sátán ezen állítással és kihívással áll elő: „Senki nem képes megtartani a törvényt. Ez lehetetlen. Ha van valaki, aki meg tudja tartani vagy meg tudta tartani, mutasd meg nekem őket! Hol vannak azok, akik megtartják a parancsolatot?”, Isten nyugodtan feleli: „Itt vannak.” „...itt, a kik megtartják Isten parancsolatait és a Jézus hitét” (Jel 14:12)."
- 300.o. 1.b.: "Az utolsó nemzedékben Isten igazolva lesz. Sátánt a maradék által éri el a veszteség. A vád – miszerint a törvény nem tartható meg – ellenzésbe ütközik, és teljes cáfolatot szenved. Isten nem egy, nem is két embert, hanem egy egész – a 144 ezernek nevezett – embercsoportot mutat be, amely megtartja az Ő parancsolatait. Ők mindenestül tükrözik Isten képmását. Ők fogják megdönteni Sátánnak a mennyei kormányzattal szemben fenntartott vádjait."

Tévtanítások

284.o. 2.b. 1.m: "Számos áltanítás kering a mai világban a szentséget illetően. Egyfelől ott vannak azok, akik megtagadják Isten bűntől megóvó hatalmát, másrészt azok, akik fitogtatják a szentségüket az emberek előtt, és el akarják velünk hitetni, hogy nincs bennük bűn." és a bekezdés többi része ezt a két csoportot részletezi.

Nemcsak az utolsó nemzedéken nyilvánul meg Isten hatalma

288.o. 2-3.b.: "A világtörténelemben Istennek mindig voltak hűségesei. Ők is kiállták a szorongatásokat és a nagy nyomorúságokat. De még Sátán csapásai közepette is hit által – Pál szavai szerint – „igazságot cselekedtek” (Zsid 11:33). „Megkövezettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknak bőrében bujdostak, nélkülözve, nyomorgatva, gyötörtetve, a kikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban” (Zsid 11:37-38). A hív bizonyságok e fényes gyülekezete mellé még sokak példáját állíthatjuk, akik vértanúságot szenvedtek hitükért. Istennek az utolsó napokban is lesz maradéka, egy „kicsiny nyáj”, amelyben, és amely által Isten a világegyetem előtt is ki fogja nyilvánítani szeretetét, hatalmát, igazságát. Ez lesz – Krisztus földi körülmények között tanúsított istenfélő élete, valamint páratlan Golgotai áldozata mellett – minden korok legelsőpróbb és legmeggyőzőbb bizonyítása arról, hogy mit végezhet el Isten az emberben."